

Fiskeridirektoratet

Vår dato
28.05.2013

Vår referanse
2012/00314-23

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

UTVIKLINGEN I FISKET - KRAV OM JUSTERINGER AV GJELDENE REGELVERK

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 28. mai 2013 drøftet utviklingen i de forskjellige fiskeriene, og følgende vedtak ble fattet:

TORSK NORD FOR 62°N

«Norges Fiskarlag registrerer at det fra myndighetene sin side er en viss tilbakeholdenhet mot å legge forholdene til rette for at de mindre fartøyene kan få en mulighet til å utnytte tildelt kvantum. Det var positivt at det ble gitt et mindre tillegg til fartøy under 11 meter i lukket gruppe, men utviklingen i fisket etter denne tiden viser at endringen kom sent, og var for lav til at fartøy kunne ha nødvendig fisketakt.

Oppfisket kvantum registrert på fersfiskbonus-ordningen viser også at fisketakten er lav de siste ukene.

Norges Fiskarlag mener det er nødvendig å foreta ytterligere endringer i gjeldende regulering av fisket etter torsk for fartøy i lukket gruppe, for å sikre at de fartøyene som tilhører de forskjellige gruppene gis en rimelig mulighet til å fiske tildelt kvantum nå.

Norges Fiskarlag krever derfor at det snarest (fra og med begynnelsen av juni 2013) åpnes for et fritt fiske for fartøy under 11 meter i lukket gruppe. For fartøy over 11 meter gis det et kvotetillegg på 10% fra samme tidspunkt. Dette er nødvendig for at flere fartøy skal kunne få utnytte bonusordningen som ble innført inneværende år.

Bonusordningen der fartøyene får beholde 20 % av den torsken som tas i fangstene samtidig økes til 30 %. Dette vil bidra til bedre utnyttelse av ordningen, samtidig som flere kan finne det lønnsomt å fortsette fiske etter andre arter.»

FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 2013.

«Norges Fiskarlag ba i brev av 18. april 2013 Fiskeri- og kystdepartementet umiddelbart rette henvendelse til ICES for å få evaluert grunnlaget for kvoteberegningen for årets kvote, og å få vurdert om det kunne settes en høyere kvote i 2013.

Fiskeri- og kystdepartementet besvarte henvendelsen 7. mai 2013, og viste her til at det ikke ville være grunnlag for å øke bestandsuttaket, ettersom det antas at det er sterke årsklasser på vei ut.

Situasjonen for havfiskeflåten er med dette blitt vanskeligere, da reguleringene ble endret tidlig på året fra å være et maksimalkvotefiske til å være et fiske der det enkelte fartøy bare kan fiske den garanterte kvoten. For flere av fartøyene medførte denne endringen at fartøyene får problemer med å utnytte andre arter, da det forekommer betydelig innblanding av hyse i store områder.

Norges Fiskarlag krever derfor at det kvantum hyse som fortsatt ikke er tildelt fra tredjelandsavsetningen straks fordeles til flåten. Dette vil gi et marginalt, men viktig tilleggskvantum for fartøyene.

I lukket gruppe konvensjonelle kystfiskefartøy er oppfisket kvantum ca 3 000 tonn lavere i 2013 enn i 2012. Det er særlig fartøy i gruppene 15 meter til 20.99 meter og 21 meter og over som har landet et lavere kvantum så langt i 2013. For fartøy under 11 meter og for fartøy mellom 11 meter og 14.99 meter er oppfisket kvantum så langt i 2013 omtrent på samme nivå som i 2012.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det allerede nå vurderes en liberalisering av hysereguleringen for fartøy under 500 m³, slik at fartøy som har mulighet til å fiske et større kvantum hyse nå, gis slik mulighet.

TORSK SØR FOR 62° N

«Norges Fiskarlag finner det positivt at fiskerimyndighetene med virkning fra 7. mars d.å. økte innblandingsprosenten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak slik at de kan ha inntil 25% bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. Kravet om at bifangsten skal avregnes knyttet til de enkelte fangster og ved landing skaper imidlertid fortsatt problemer for kunne utøve et hensiktsmessig blandingsfiskeri for disse fartøyene, og Fiskarlaget anmoder derfor på nytt om at avregningen må baseres pr. uke og ved landing.»

FISKET ETTER PIGGHÅ, BLÅLANGE OG ÅL MM.

«Norges Fiskarlag beklager at Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet så langt ikke har vært på lag med næringen for å sikre en bedre kunnskap om enkelte arter som regnes som marginale i norsk fiskeri, men som er svært viktig i områder der det bare kan drives et blandingsfiskeri.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper sør for 62° N, har mistet muligheten til å fangste flere arter. Paradokset er at selv om det hevdes at de samme artene er gått tilbake, kanskje også er klassifisert som utryddingstruet, så registrerer fiskerne ikke det samme. For både pigghå, blålange og ål, oppleves situasjonen helt annerledes enn det som beskrives fra forskerne.

Norges Fiskarlag vil også vise til uttalelser i forbindelse med framleggelse av «Helhetlig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak», hvor blant annet fiskeriministeren har uttalt at fiskeriene skal tas vare på. Dersom dette skal lykkes må det skaffes mer kunnskap om hva som reelt fangstes i områdene. Her kan fiskerne bidra i mye større grad enn det som hittil har vært akseptert fra både forvaltning og myndighetene. Ved diskusjon om framtidig opplegg for fisket

etter pigghå, var også forskerne enige med næringen om at et visst fiske ville gi svært viktig informasjon om bestandsutviklingen.

Dessverre hadde hverken Fiskeridirektoratet eller Fiskeri- og kystdepartementet tro på en slik løsning, noe som medførte at fartøyene som fisker med konvensjonelle redskaper kun er henvist til en innblandingsordning for pigghå. Dette er en løsning som gjør at fisket kan gjennomføres gjennom året, men er langt fra optimal.

Gjennom fokuset som Norges Fiskarlag fikk satt på problemet ved utarbeidelse av handlingsplanen for fisket i sør, og det faktum at det ble gjennomført et utredningsarbeid for fisket i Skagerrak, har vist at det er andre utfordringer både forvaltningsmessig og fiskerimessig i områdene sør for 62° N enn lengre nord.

Norges Fiskarlag mener disse hensynene i større grad må reflekteres i utarbeidelse av nye reguleringsforskrifter for fisket i områder sør for 62° N, kanskje i særlig grad for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Landsstyret

Vedlegg:

Fiskeridirektoratet

Vår dato
28.05.2013

Vår referanse
2012/00314-23

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

UTVIKLINGEN I FISKET - KRAV OM JUSTERINGER AV GJELDENE REGELVERK

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 28. mai 2013 drøftet utviklingen i de forskjellige fiskeriene, og følgende vedtak ble fattet:

TORSK NORD FOR 62°N

«Norges Fiskarlag registrerer at det fra myndighetene sin side er en viss tilbakeholdenhet mot å legge forholdene til rette for at de mindre fartøyene kan få en mulighet til å utnytte tildelt kvantum. Det var positivt at det ble gitt et mindre tillegg til fartøy under 11 meter i lukket gruppe, men utviklingen i fisket etter denne tiden viser at endringen kom sent, og var for lav til at fartøy kunne ha nødvendig fisketakt.

Oppfisket kvantum registrert på fersfiskbonus-ordningen viser også at fisketakten er lav de siste ukene.

Norges Fiskarlag mener det er nødvendig å foreta ytterligere endringer i gjeldende regulering av fisket etter torsk for fartøy i lukket gruppe, for å sikre at de fartøyene som tilhører de forskjellige gruppene gis en rimelig mulighet til å fiske tildelt kvantum nå.

Norges Fiskarlag krever derfor at det snarest (fra og med begynnelsen av juni 2013) åpnes for et fritt fiske for fartøy under 11 meter i lukket gruppe. For fartøy over 11 meter gis det et kvotetillegg på 10% fra samme tidspunkt. Dette er nødvendig for at flere fartøy skal kunne få utnytte bonusordningen som ble innført inneværende år.

Bonusordningen der fartøyene får beholde 20 % av den torsken som tas i fangstene samtidig økes til 30 %. Dette vil bidra til bedre utnyttelse av ordningen, samtidig som flere kan finne det lønnsomt å fortsette fiske etter andre arter.»

FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 2013.

«Norges Fiskarlag ba i brev av 18. april 2013 Fiskeri- og kystdepartementet umiddelbart rette henvendelse til ICES for å få evaluert grunnlaget for kvoteberegningen for årets kvote, og å få vurdert om det kunne settes en høyere kvote i 2013.

Fiskeri- og kystdepartementet besvarte henvendelsen 7. mai 2013, og viste her til at det ikke ville være grunnlag for å øke bestandsuttaket, ettersom det antas at det er sterke årsklasser på vei ut.

Situasjonen for havfiskeflåten er med dette blitt vanskeligere, da reguleringene ble endret tidlig på året fra å være et maksimalkvotefiske til å være et fiske der det enkelte fartøy bare kan fiske den garanterte kvoten. For flere av fartøyene medførte denne endringen at fartøyene får problemer med å utnytte andre arter, da det forekommer betydelig innblanding av hyse i store områder.

Norges Fiskarlag krever derfor at det kvantum hyse som fortsatt ikke er tildelt fra tredjelandsavsetningen straks fordeles til flåten. Dette vil gi et marginalt, men viktig tilleggskvantum for fartøyene.

I lukket gruppe konvensjonelle kystfiskefartøy er oppfisket kvantum ca 3 000 tonn lavere i 2013 enn i 2012. Det er særlig fartøy i gruppene 15 meter til 20.99 meter og 21 meter og over som har landet et lavere kvantum så langt i 2013. For fartøy under 11 meter og for fartøy mellom 11 meter og 14.99 meter er oppfisket kvantum så langt i 2013 omtrent på samme nivå som i 2012.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det allerede nå vurderes en liberalisering av hysereguleringen for fartøy under 500 m³, slik at fartøy som har mulighet til å fiske et større kvantum hyse nå, gis slik mulighet.

TORSK SØR FOR 62° N

«Norges Fiskarlag finner det positivt at fiskerimyndighetene med virkning fra 7. mars d.å. økte innblandingsprosenten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak slik at de kan ha inntil 25% bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. Kravet om at bifangsten skal avregnes knyttet til de enkelte fangster og ved landing skaper imidlertid fortsatt problemer for kunne utøve et hensiktsmessig blandingsfiskeri for disse fartøyene, og Fiskarlaget anmoder derfor på nytt om at avregningen må baseres pr. uke og ved landing.»

FISKET ETTER PIGGHÅ, BLÅLANGE OG ÅL MM.

«Norges Fiskarlag beklager at Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet så langt ikke har vært på lag med næringen for å sikre en bedre kunnskap om enkelte arter som regnes som marginale i norsk fiskeri, men som er svært viktig i områder der det bare kan drives et blandingsfiskeri.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper sør for 62° N, har mistet muligheten til å fangste flere arter. Paradokset er at selv om det hevdes at de samme artene er gått tilbake, kanskje også er klassifisert som utryddingstruet, så registrerer fiskerne ikke det samme. For både pigghå, blålange og ål, oppleves situasjonen helt annerledes enn det som beskrives fra forskerne.

Norges Fiskarlag vil også vise til uttalelser i forbindelse med framleggelse av «Helhetlig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak», hvor blant annet fiskeriministeren har uttalt at fiskeriene skal tas vare på. Dersom dette skal lykkes må det skaffes mer kunnskap om hva som reelt fangstes i områdene. Her kan fiskerne bidra i mye større grad enn det som hittil har vært akseptert fra både forvaltning og myndighetene. Ved diskusjon om framtidig opplegg for fisket

etter pigghå, var også forskerne enige med næringen om at et visst fiske ville gi svært viktig informasjon om bestandsutviklingen.

Dessverre hadde hverken Fiskeridirektoratet eller Fiskeri- og kystdepartementet tro på en slik løsning, noe som medførte at fartøyene som fisker med konvensjonelle redskaper kun er henvist til en innblandingsordning for pigghå. Dette er en løsning som gjør at fisket kan gjennomføres gjennom året, men er langt fra optimal.

Gjennom fokuset som Norges Fiskarlag fikk satt på problemet ved utarbeidelse av handlingsplanen for fisket i sør, og det faktum at det ble gjennomført et utredningsarbeid for fisket i Skagerrak, har vist at det er andre utfordringer både forvaltningsmessig og fiskerimessig i områdene sør for 62° N enn lengre nord.

Norges Fiskarlag mener disse hensynene i større grad må reflekteres i utarbeidelse av nye reguleringsforskrifter for fisket i områder sør for 62° N, kanskje i særlig grad for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Landsstyret

Vedlegg:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen Bergen

27. mai 2013

E-post: postmottak@fiskeridir.no

STORT BEHOV FOR REFORDELING AV HYSE

Me viser til pkt. 2.1.2 i saklista for det komande reguleringsmøtet, der regulering av hyse er tema.

Me viser òg til saksdokumenta til reguleringsmøtet 8. og 9. november 2012, sak 11/2012 s. 25. Det går fram av denne statistikken konvensjonelle fartøy berre fiska 84,7 % av kvotane sine i 2011. Open gruppa fiska berre 25,4 % av kvoten sin i 2011. Ufiska kvote utgjorde h. h. v. 14 588 og 5 678 tonn.

Dersom ein samanliknar Fiskeridirektoratet sin fangststatistikk per veke 20, <http://www.fiskeridir.no/statistikk/fiskeri/fangst-og-kvoter/vekestatistikk> med fangstdata for 2011 vil ein sjå same tendens. Per veke 20 har konvensjonelle fartøy mellom 11 og 15 meter berre fiska ca. 37 % av kvoten sin. Open gruppa har berre fiska ca. 20,5 % av tildelt kvantum.

Dette viser at det er rom for refordeling, og at det er fare for at store deler av hysekvoten forblir ufiska. Det er såleis stort behov for ei snarleg refordeling.

No er fartøya som fiskar etter hyse i slutten av vårsesongen for dette fisket. Fartøya er såleis framleis rigga for dette fisket, men vil snart rigga om til anna fiske. Når det er rom for refordeling, og omsynet til eit rasjonelt fiske og lønnsmda i næringa talar dette for ei snarleg refordeling. Me ber om at direktoratet vurderer refordeling så snart som mogeleg.

Torstein Solem
Dagleg leiar

Med vennleg helsing
Pelagisk Forening/ Pelagisk Servicekontor AS

Ask Økland
Advokat

Fiskeridirektoratet
Reguleringsseksjonen
Reguleringsmøte

8. Mai 2013

postmottak@fiskeridir.no

Sak 2.1.2 REGULERING AV HYSE, OPPMODING OM Å AUKA 2013-KVOTEN FOR HYSE

Me viser til brev av 7.12.12 frå Fiskeridirektoratet til Fiskeri- og kystdepartementet, der det står at totalkvoten for hyse er 200 000 tonn lågare enn kva som er tilrådd av ICES. Det står òg at siktemålet er å «begrense nedgangen som følgje av den negative dynamikken i hysebestanden.» Dette fører til ein nedgong i TAC på 118 000 tonn.

Pelagisk Forening er sjølvsagt tilhengar av ansvarleg og bærekraftig fiskeri, men vil visa til at fangsrapportar viser at det er god tilgong til hyse langs kysten og i Barentshavet. Det samsvarar med tilrådinga frå ICES, og tyder på at det er rom for å auka TAC for hyse.

Pelagisk Forening tillèt oss òg å gjera merksam på at reguleringa, av hysefisket, har fått nokre verkadar som neppe var tilsikta.

Statistikk sett saman frå Fiskeridirektoratets fangstinnmeldingar:

	Landet 2010	Landet 2011	Landet 2012	Snitt 3 siste år	Gr.kvote 2013	Endr. gruppe
Under 11	6560	7580	9363	7834,3	11619	+784,7
11-14,99	7706	10396	12831	10311	11680	+1369
15-21	12181	16631	18205	15671	13044	-2628
21-500m3	8329	16587	18818	14578	7636	-6942
Åpen gr.	2538	2066	3216	2606,7	4754	+2147,3

Statistikken viser at overgangen, frå fritt fiske til regulering, har medført at fartygruppa mellom 15 og 21 meter har fått ein reell nedgong med med meir enn 2 600 tonn.

Fartygruppa 21 m til 500 m3 har fått ein nedgong på nesten 7 000 t.

Nedgangen for for desse to største gruppene er sjølvsagt dramatisk for reiarlaga og dei tilsette. Samstundes viser statistikken at dei to minste gruppene har hatt ein auke på 2 153 tonn.

Open gruppe har hatt ein auke på 2 147,3 tonn.

Det er fritt fiske for båtar med heimslengda under 11 meter. Det er kjent at fleire båtar med LOA like under 15 meter, og med kvote med heimslengda under 10 meter, fiska meir enn 1000 t hyse i fjor.

Fleire reiarlag, for farty i dei to største gruppene, har gjort store investeringar for å optimalisera hysefisket. Låge kvotar kan vera øydeleggande for desse reiarlaga. Dette er sjølvstøtt dramatisk, særleg fordi mange av dei ikkje har store kvotar i anna fiske. Desse reiarlaga har såleis ikkje alternative inntektskjelder.

Når det er naudsynt å regulera hysefisket bør ikkje reguleringa vera strengare enn kva som er naudsynt for å oppretthalda ein berekraftig hysebestand. Reguleringa burde òg vore slik at den i praksis ikkje førte til kraftig reduksjon i for nokre grupper, medan andre grupper får vesentleg reduksjon i sitt hysefiske.

Dersom dette omsynet var ivaretatt ville ikkje reiarlag som har investert tungt i hysefisket ikkje li store tap som følge av reguleringa.

Pelagisk Forening meiner at ved reguleringar bør det være eit mål at gruppekvotar kan fiskast av den gruppa kvoten faktisk tilhøyrar. Når farty med fritt fiske i praksis fiskar svært store mengder hyse bør reiarlag som historisk har vist at dei har satsa på hysefisket få høve til å fiska mengda dei har innreia seg etter, når det no er mykje som tyder på at TAC blei fastsett lågare enn naudsynt.

Me ber om at det blir vurdert å auka hysekvotane for 2013. Me ber òg om at reguleringa ikkje fører til faktisk overføring av kvote mellom fartygruppene. Me ber òg om at dette blir vurdert nærare ved reguleringa for 2014.

Torstein Solem
Dagleg leiar

Med vennleg helsing

Ask Økland
Advokat

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013.

Norges Kystfiskarlag har avholdt landsstyremøte 14.mai 2013.

Landsstyrets vedtak oversendes Fiskeridirektoratet som innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013, og man ber direktoratet om å følge opp landsstyremøtets anbefalinger.

Landsstyrets vedtak:

Med bakgrunn i Fiskeri- og kystministerens avgjørelse om ikke å endre minstemålet på sei som forslått i høringsnotat av 12. oktober 2012 vedtok landsstyret i Norges Kystfiskarlag følgende:

Landsstyret mener statsrådets avgjørelse må få som konsekvens at dispensasjonsadgangene for fiske etter sei under minstemål i seinotfisket fjernes. Herunder adgangen til å fiske 3000 tonn sei ned til 35 cm i området mellom 62°N og 66°33N, samt praksisen med å tillate inntil 30% innblanding av undermåls sei i fisket med seinot nord for 62N.

Videre må adgangen til å dispensere fra ristpåbudet i industritrålfisket i Nordsjøen avvikes.

Landsstyret vil understreke at seinotfisket er det eneste fisket der reguleringsmyndighetene bevisst går i mot en biologisk bærekraftig forvaltning. Ovennevnte tiltak anses nødvendig av biologiske hensyn for å sikre seibestanden for fremtiden.

For øvrig vises det til Norges Kystfiskarlags høringsuttalelse av 8. mars 2013 vedr. minstemål på sei sør og nord for 62N, samt Norges Kystfiskarlags reguleringsvedtak av oktober 2012. Herunder krav om stopp av ilandføringen av ubløgget sei.

Videre ber Norges Kystfiskarlag om at bifangstbestemmelsene for pigghå blir gjenstand for ny drøfting i reguleringsmøtet 5. juni. Dette med sikte på å få økt bifangstprosenten for pigghå, og der avregning etter første ledd regnes ut fra samlet fangst i perioden fra og med 1. januar tom 30. juni 2013 og i perioden 1 juli tom 31. des 2013. Videre at denne arten reguleres likt sør og nord for 62°N. Dette fordi man ser at det er vanskelig å overholde bifangsten av pigghå i fiske etter andre arter. Man har altså samme vanskelige situasjon denne sesongen med for stor innblanding av pigghå som bifangst i enkelte områder.

Enstemmig vedtatt.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Bente Myklebust
Saksbehandler

Norge Fritids og Småfiskerforbund
v/Lars Kongsvik
Sagstadvei 11
5243 FANA

Sagstad 02.05.2013

Fiskeridirektoratet

postmottak@fiskeridir.no

Til reguleringsmøtet 5. juni 2013

Sak 2.2.2 Sild sør for 62°N

Sak 2.2.6 Brisling.

Bakgrunn

Norges Fritids og Småfiskerforbund har i en årrekke kjempet for å få slutt på lysfisket etter sild og Brisling i Oslofjorden/Skagerak og har høstet både kjeft og mistenkeliggjøring fra yrkesfiskerhold for dette.

Forskning og dagens lovverk om økosystembasert forvaltning gjør det helt klart at en ikke kan se isolert på høsting av småsild og brisling i kystsonen. Disse artene har avgjort en viktig rolle som næring for torsk og andre hvitfisk arter.

Bestandene av småsild og brisling er avgjort under sterkt press, og vi forstår det slik at en mangler bestandsmål for artene.

Det er derfor vanskelig å forstå at fiskeridirektøren gang på gang unnlater å sette i verk tiltak for å skaffe seg den nødvendig kunnskap. Praksis fra all annen forvaltning tilsier også at en i påvente av tilstrekkelig kunnskap inntar en "føre var" holdning og stopper/reducerer uttaket av bestandene.

Saken der fiskeriforvaltningen gikk fra et lysfiskeforbud til inspektørordning for så å gå tilbake til fiske som før, har ærlig talt skuffet oss mye. Gjennom dette anskueliggjøres at en ikke vil ta inn over seg hva som egentlig er problemet. Det er nå så lite annen fisk igjen at det ikke kan forventes å finne mye bifangst. At dette ble resultatet etter inspektørordningen er derfor helt som forventet.

Saken om lysfiske handler om å la det stå igjen brisling og sild som føde for torsk og annen hvitfisk. Dette praktiseres i en sunn flerbestandsforvaltning i nord der en lar lodde bli igjen som mat for torsken. Suksessfaktoren her kjenner alle.

Vi henviser også til Riksrevisjonens rapport Dokument 3:9(2011-2012) og Stortingets kontroll og konstitusjonskomites høring / behandling av denne.

Det fremgår der klart og tydelig at alle fiskebestander skal forvaltes bærekraftig og det også skal tas hensyn til artens plass i næringskjeden for andre fiskeslag.

Forslag

Vi gjentar vårt krav fra 2011

Krav om stans i alt lysfiske etter sild og brisling i Oslofjorden / Skagerrak.

Forekomstene av brisling og sild i Oslofjorden / Skagerrak er fortsatt svært dårlig, noe som også rapporter fra Havforskningen bekrefter.

I kontrollen av lysfiskebåtenes bifangst i fredningsperioden januar 2011 fant de kun 4 hvittinger på tre kast. Dette sier vel også noe om hvor lite det er av annen fisk. Lysfisket ble stoppet da brislingen var for liten, men var den større i november-desember 2010? Fangstene ble stort sett levert direkte til utlandet, da de norske hermetikkfabrikkene er nedlagt. Hensynet til egen fortjeneste er åpenbart større enn norske arbeidsplasser som var et argument for fortsatt lysfiske tidligere.

Etter et såkalt godt brislingfiske i året 2007, utgjorde landingene i 2010 bare 15 % av 2007 landingene. Overfiske i 2007 er vel en høyst sannsynlig årsak. Havforskningsrapporten 2011 side 114 om brisling forteller også om en klar nedgang i totalfangstene i perioden 1961-2004. Diagrammet forteller klart hvordan fangstene har gått ned, og dette har skjedd med færre, men mye mer effektive lysbåter som har alt av sonar og ekkolodd.

Fiskeridirektorates rapport "Helhetelig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak" beskriver at sentrale bestander i Nordsjøen og Skagerrak ikke er tilfredsstillende forvaltet. Direktoratets såkalte enbestandsforvaltning skal nå avsluttes. Brisling og sild er viktige i økosystemet, da de er næring for mange fiskeslag, sjødyr og fugl. Brislingfisket i Trondheimsfjorden var på 980 tonn i 2009 mens det i 2010 bare ble tatt 380 tonn. Før dette var det sist landet brisling i dette området midt på 1990 tallet. Brislingfisket ble da stoppet etter protester fra lokale yrkesfiskere. Reguleringsmøtets Sak 4/2011, "Økosystembasert forvaltning" peker vel også klart i retning av at stopp i lysfisket er riktig.

NFSF gjentar derfor sitt krav om stopp i lysfisket etter sild og brisling i Oslofjorden/Skagerak.

Lars Kongsvik
nestleder NFSF

Tom Sollie
leder NFSF

Norge Fritids og Småfiskerforbund
v/Lars Kongsvik
Sagstadvei 11
5243 FANA

Sagstad 02.05.2013

Fiskeridirektoratet

postmottak@fiskeridir.no

Til reguleringsmøtet 5. juni 2013

Sak 2.2.2 Sild sør for 62°N

Sak 2.2.6 Brisling.

Bakgrunn

Norges Fritids og Småfiskerforbund har i en årrekke kjempet for å få slutt på lysfisket etter sild og Brisling i Oslofjorden/Skagerak og har høstet både kjeft og mistenkeliggjøring fra yrkesfiskerhold for dette.

Forskning og dagens lovverk om økosystembasert forvaltning gjør det helt klart at en ikke kan se isolert på høsting av småsild og brisling i kystsonen. Disse artene har avgjort en viktig rolle som næring for torsk og andre hvitfisk arter.

Bestandene av småsild og brisling er avgjort under sterkt press, og vi forstår det slik at en mangler bestandsmål for artene.

Det er derfor vanskelig å forstå at fiskeridirektøren gang på gang unnlater å sette i verk tiltak for å skaffe seg den nødvendig kunnskap. Praksis fra all annen forvaltning tilsier også at en i påvente av tilstrekkelig kunnskap inntar en "føre var" holdning og stopper/reducerer uttaket av bestandene.

Saken der fiskeriforvaltningen gikk fra et lysfiskeforbud til inspektørordning for så å gå tilbake til fiske som før, har ærlig talt skuffet oss mye. Gjennom dette anskueliggjøres at en ikke vil ta inn over seg hva som egentlig er problemet. Det er nå så lite annen fisk igjen at det ikke kan forventes å finne mye bifangst. At dette ble resultatet etter inspektørordningen er derfor helt som forventet.

Saken om lysfiske handler om å la det stå igjen brisling og sild som føde for torsk og annen hvitfisk. Dette praktiseres i en sunn flerbestandsforvaltning i nord der en lar lodde bli igjen som mat for torsken. Suksessfaktoren her kjenner alle.

Vi henviser også til Riksrevisjonens rapport Dokument 3:9(2011-2012) og Stortingets kontroll og konstitusjonskomites høring / behandling av denne.

Det fremgår der klart og tydelig at alle fiskebestander skal forvaltes bærekraftig og det også skal tas hensyn til artens plass i næringskjeden for andre fiskeslag.

Forslag

Vi gjentar vårt krav fra 2011

Krav om stans i alt lysfiske etter sild og brisling i Oslofjorden / Skagerrak.

Forekomstene av brisling og sild i Oslofjorden / Skagerrak er fortsatt svært dårlig, noe som også rapporter fra Havforskningen bekrefter.

I kontrollen av lysfiskebåtenes bifangst i fredningsperioden januar 2011 fant de kun 4 hvittinger på tre kast. Dette sier vel også noe om hvor lite det er av annen fisk. Lysfisket ble stoppet da brislingen var for liten, men var den større i november-desember 2010? Fangstene ble stort sett levert direkte til utlandet, da de norske hermetikkfabrikkene er nedlagt. Hensynet til egen fortjeneste er åpenbart større enn norske arbeidsplasser som var et argument for fortsatt lysfiske tidligere.

Etter et såkalt godt brislingfiske i året 2007, utgjorde landingene i 2010 bare 15 % av 2007 landingene. Overfiske i 2007 er vel en høyst sannsynlig årsak. Havforskningsrapporten 2011 side 114 om brisling forteller også om en klar nedgang i totalfangstene i perioden 1961-2004. Diagrammet forteller klart hvordan fangstene har gått ned, og dette har skjedd med færre, men mye mer effektive lysbåter som har alt av sonar og ekkolodd.

Fiskeridirektorates rapport "Helhetelig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak" beskriver at sentrale bestander i Nordsjøen og Skagerrak ikke er tilfredstillende forvaltet. Direktoratets såkalte enbestandsforvaltning skal nå avsluttes. Brisling og sild er viktige i økosystemet, da de er næring for mange fiskeslag, sjødyr og fugl. Brislingfisket i Trondheimsfjorden var på 980 tonn i 2009 mens det i 2010 bare ble tatt 380 tonn. Før dette var det sist landet brisling i dette området midt på 1990 tallet. Brislingfisket ble da stoppet etter protester fra lokale yrkesfiskere. Reguleringsmøtets Sak 4/2011, "Økosystembasert forvaltning" peker vel også klart i retning av at stopp i lysfisket er riktig.

NFSF gjentar derfor sitt krav om stopp i lysfisket etter sild og brisling i Oslofjorden/Skagerak.

Lars Kongsvik
nestleder NFSF

Tom Sollie
leder NFSF

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen 8. mai 2013

Att.: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

SAK 2.3.1 FISKERIENE I NORDSJØEN - TOBIS

Henviser til regulering av fisket etter tobis i 2013 og det nye forvaltningsregimet for tobis, såkalt områdebasert forvaltning, som ble innført i 2011 og videreført i 2012 og 2013. Områdebasert forvaltning består i å dele norsk farvann inn i flere områder som åpnes og stenges annethvert år og på den måten vil en del av gytebestanden i et område være fredet hvert år. Målet er å sikre bærekraftige tobisbestander på alle viktige felt.

Områdebasert forvaltning er bygd på en tanke om at tobisen ikke beveger seg, men holder seg i samme avgrensede områder. I [foreløpige råd](#) for tobisfiske i NØS 2013 fra Havforskningsinstituttet, illustrert på side 9, ser en at utbredelsen varierer fra år til år i underområdene. Dette er i samsvar med fiskernes egne observasjoner og erfaringer om at tobisen beveger seg til andre områder og ikke holder seg i samme område. Erfaringer fra fartøyene i fiske etter tobis tilsier at det nye forvaltningsregime har slått feil ut og dets mål om bærekraftige bestander ikke er mulig gjennom områdebasert forvaltning.

Havforskningsinstituttet sitt forslag til foreløpig kvote av tobis i NØS i 2013 er på inntil 20.000 tonn og er i henhold til overnevnte målsetning i den norske eksperimentelle forvaltningsmodellen. Underområdene 2a og 3a åpnes for tobisfiske i perioden 23. april–23. juni og muligens underområde 4a blir åpnet med begrensinger.

ICES offentliggjorde i februar [sin rådgivning for tobis i 2013](#). Kvoterådet var en samlet TAC / kvote på over 300.000 tonn, en langt bedre rådgivning enn i 2012. ICES anbefalte en fordeling av kvoten for Område 1 – på 225.000 tonn, og for område 3 - 78.000 tonn, som hovedsakelig er i NØS. Dernest anbefaler ICES en kvote på ca. 18.000 tonn for Område 2, mens anbefalingen for Område 4 og 6 settes til henholdsvis 2.000 tonn og 200 tonn.

For å videreføre det nye forvaltningsregimet, områdebasert forvaltning, er ikke disse råd hensynstatt, og det er valgt å bruke den norske eksperimentelle forvaltningsmodellen, som er en foreløpig kvote på inntil 20.000 tonn.

Pelagisk Forening er glad for at HI gjennomfører tokt nå i april-mai 2013 som de deretter baserer sine oppdaterte råd ifra. I den sammenheng nevnes det at tidligere år med lave sjøtemperaturer (som vel i år) har vært godt fiske etter tobis, selv om der var sett lite tobis før 17. mai. Erfaring fra 1980 og 1990 tallet viser det.

I påfølgende kvotefastsettelse ber vi om at Fiskeriforvaltningen nøye vurderer bruken av områdebasert forvaltning, og ser på andre mulige forvaltningsmodeller i samråd med fiskerne og forskere.

Med vennlig hilsen
Pelagisk Forening/ Pelagisk Servicekontor

Torstein Solem
Daglig leder

Mariann Frantsen
Rådgiver

Norge Fritids og Småfiskerforbund
v/Lars Kongsvik
Sagstadvei 11
5243 FANA

Sagstad 02.05.13

Fiskeridirektoratet

postmottak@fiskeridir.no

Til reguleringsmøtet 5. juni 2013

Sak.2.3.2 torsk i Nordsjøen og Skagerak.

Bakgrunn.

Norges Fritids og Småfiskerforbund har et sterkt engasjement for å få gjenoppbygget torskebestanden i Oslofjorden og Skagerak. Det som før var et rikt fiske er nå blitt nesten borte. Vi kan ikke bare sitte og se på at dette havområdet som tidligere hadde så rikt fiske skal forbli "svart hav".

Fra 2010 har vi på reguleringsmøtene hvert år fremmet forslag om tiltak både for fritids og yrkesfiskere for å gjenoppbygge bestanden. Da utvalget "Fisket i sør" satte i gang sitt arbeid håpet vi på at dette skulle gi positivt resultat, og saken har dermed lagt litt i bero siste år. Vi mener det nå er på tide å rette fullt fokus på saken igjen, og vi fremmer derfor vårt forslag for Fiskeridirektøren på nytt.

Det er også grunn til å peke på følgende situasjon angående. fiske og "fredning":

Etter 2 vintre med is i gyteperioden for torsk, noe som stoppet garnfisket er det nå blitt bra med småtorsk. Dette bekrefter også Havforskningen i sin siste undersøkelse.

Dette beviser det vi hele tiden har hevdet. Det er nødvendig med fredning av torsken i gytetiden i Oslofjorden / Skagerrak.

Tidligere var det is de fleste vintre og fisket etter torsk stoppet av seg selv.

Da klimaendringer har endret på dette, må Direktoratet stanse dette fisket i gyteperioden.

Skal disse tiltakene ha noen virkning for torsken så må den også sikres mat. I den forbindelse er det også viktig at lysfisket etter sild og brisling stoppes.

Se vårt forslag til Sak 2.2.6 brisling.

Forslag.

Tiltak for å gjenoppbygge bestanden av torsk i Oslofjorden/Skagerrak og spesielt på kysten av Telemark, Vestfold, Akershus og Østfold.

Vi er kjent med at det arbeides med vernesoner, men det vil ta lang tid før dette vil ha noen særlig betydning for torsk og andre fiskeslag.

Det er nå så lite fisk i områdene som vi har nevnt at de fleste garnfiskere gir opp. Noen går også over til reketraling, noe som igjen har ført til overfiske på reker.

Hovedårsaken til sammenbruddet i fiskebestandene er åpenbart overfiske og enbestandsforvaltningen som har gjort at næringskjedene har blitt ødelagt.

Fiskeridirektoratet og Kyst og Fiskeridepartementet har heldigvis kommet til at en nå må gå over til økosystembasert forvaltning og dermed se på helheten og ikke bare den enkelte

bestand. Vi vil i denne anledning vise til NFSF sitt innspill når det gjelder brisling og sild og disse bestandene sin rolle for bl.a. torsk.

Skal fiskebestandene bygges opp igjen, må noe drastisk gjøres, helst total stopp i alt fiske i en periode på minst 3 år. Men da vi innser at dette kan bli vanskelig å få gjennomført, bør det som et absolutt minstekrav bli stopp i alt garnfiske i gytetiden til torsk i februar og mars. Etter oljekatastrofen fra Full City utenfor Langesund sa Statsminister Jens Stoltenberg at alt oljesøl skulle fjernes uansett hva det ville koste. Pris til nå over 300 millioner.

Katastrofen som har rammet fisken og fiskerne i Oslofjorden og Skagerrak er mye større. Ved, om nødvendig å bruke noen milliarder på tiltak for fisk og yrkesfiskere, så vil vi ganske sikkert få igjen fiskerike fjorder til glede og nytte for mange og en god økonomisk vekst for landet.

Vi vil i denne sammenhengen minne om hva HI sier i sitt rådgivningsprogram for økosystem og kystzone der de antyder at produksjonsverdien i kystsonen kan komme opp mot 150 milliarder kroner i 2020 dersom verdiene forvaltes på en riktig måte.

Vern av torsk i Oslofjorden/Skagerrak bør absolutt være høyt prioritert. Her står det så dårlig til at ingen kan være i tvil om behov for tiltak.

NFSF krever altså stopp i alt garnfiske i gytetiden til torsk i februar og mars.

Lars Kongsvik
nestleder NFSF

Tom Sollie
leder NFSF

Fiskeridirektoratet

Vår dato
28.05.2013

Vår referanse
2012/00314-23

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

UTVIKLINGEN I FISKET - KRAV OM JUSTERINGER AV GJELDENE REGELVERK

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 28. mai 2013 drøftet utviklingen i de forskjellige fiskeriene, og følgende vedtak ble fattet:

TORSK NORD FOR 62°N

«Norges Fiskarlag registrerer at det fra myndighetene sin side er en viss tilbakeholdenhet mot å legge forholdene til rette for at de mindre fartøyene kan få en mulighet til å utnytte tildelt kvantum. Det var positivt at det ble gitt et mindre tillegg til fartøy under 11 meter i lukket gruppe, men utviklingen i fisket etter denne tiden viser at endringen kom sent, og var for lav til at fartøy kunne ha nødvendig fisketakt.

Oppfisket kvantum registrert på fersfiskbonus-ordningen viser også at fisketakten er lav de siste ukene.

Norges Fiskarlag mener det er nødvendig å foreta ytterligere endringer i gjeldende regulering av fisket etter torsk for fartøy i lukket gruppe, for å sikre at de fartøyene som tilhører de forskjellige gruppene gis en rimelig mulighet til å fiske tildelt kvantum nå.

Norges Fiskarlag krever derfor at det snarest (fra og med begynnelsen av juni 2013) åpnes for et fritt fiske for fartøy under 11 meter i lukket gruppe. For fartøy over 11 meter gis det et kvotetillegg på 10% fra samme tidspunkt. Dette er nødvendig for at flere fartøy skal kunne få utnytte bonusordningen som ble innført inneværende år.

Bonusordningen der fartøyene får beholde 20 % av den torsken som tas i fangstene samtidig økes til 30 %. Dette vil bidra til bedre utnyttelse av ordningen, samtidig som flere kan finne det lønnsomt å fortsette fiske etter andre arter.»

FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 2013.

«Norges Fiskarlag ba i brev av 18. april 2013 Fiskeri- og kystdepartementet umiddelbart rette henvendelse til ICES for å få evaluert grunnlaget for kvoteberegningen for årets kvote, og å få vurdert om det kunne settes en høyere kvote i 2013.

Fiskeri- og kystdepartementet besvarte henvendelsen 7. mai 2013, og viste her til at det ikke ville være grunnlag for å øke bestandsuttaket, ettersom det antas at det er sterke årsklasser på vei ut.

Situasjonen for havfiskeflåten er med dette blitt vanskeligere, da reguleringene ble endret tidlig på året fra å være et maksimalkvotefiske til å være et fiske der det enkelte fartøy bare kan fiske den garanterte kvoten. For flere av fartøyene medførte denne endringen at fartøyene får problemer med å utnytte andre arter, da det forekommer betydelig innblanding av hyse i store områder.

Norges Fiskarlag krever derfor at det kvantum hyse som fortsatt ikke er tildelt fra tredjelandsavsetningen straks fordeles til flåten. Dette vil gi et marginalt, men viktig tilleggskvantum for fartøyene.

I lukket gruppe konvensjonelle kystfiskefartøy er oppfisket kvantum ca 3 000 tonn lavere i 2013 enn i 2012. Det er særlig fartøy i gruppene 15 meter til 20.99 meter og 21 meter og over som har landet et lavere kvantum så langt i 2013. For fartøy under 11 meter og for fartøy mellom 11 meter og 14.99 meter er oppfisket kvantum så langt i 2013 omtrent på samme nivå som i 2012.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det allerede nå vurderes en liberalisering av hysereguleringen for fartøy under 500 m³, slik at fartøy som har mulighet til å fiske et større kvantum hyse nå, gis slik mulighet.

TORSK SØR FOR 62° N

«Norges Fiskarlag finner det positivt at fiskerimyndighetene med virkning fra 7. mars d.å. økte innblandingsprosenten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak slik at de kan ha inntil 25% bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. Kravet om at bifangsten skal avregnes knyttet til de enkelte fangster og ved landing skaper imidlertid fortsatt problemer for kunne utøve et hensiktsmessig blandingsfiskeri for disse fartøyene, og Fiskarlaget anmoder derfor på nytt om at avregningen må baseres pr. uke og ved landing.»

FISKET ETTER PIGGHÅ, BLÅLANGE OG ÅL MM.

«Norges Fiskarlag beklager at Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet så langt ikke har vært på lag med næringen for å sikre en bedre kunnskap om enkelte arter som regnes som marginale i norsk fiskeri, men som er svært viktig i områder der det bare kan drives et blandingsfiskeri.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper sør for 62° N, har mistet muligheten til å fangste flere arter. Paradokset er at selv om det hevdes at de samme artene er gått tilbake, kanskje også er klassifisert som utryddingstruet, så registrerer fiskerne ikke det samme. For både pigghå, blålange og ål, oppleves situasjonen helt annerledes enn det som beskrives fra forskerne.

Norges Fiskarlag vil også vise til uttalelser i forbindelse med framleggelse av «Helhetlig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak», hvor blant annet fiskeriministeren har uttalt at fiskeriene skal tas vare på. Dersom dette skal lykkes må det skaffes mer kunnskap om hva som reelt fangstes i områdene. Her kan fiskerne bidra i mye større grad enn det som hittil har vært akseptert fra både forvaltning og myndighetene. Ved diskusjon om framtidig opplegg for fisket

etter pigghå, var også forskerne enige med næringen om at et visst fiske ville gi svært viktig informasjon om bestandsutviklingen.

Dessverre hadde hverken Fiskeridirektoratet eller Fiskeri- og kystdepartementet tro på en slik løsning, noe som medførte at fartøyene som fisker med konvensjonelle redskaper kun er henvist til en innblandingsordning for pigghå. Dette er en løsning som gjør at fisket kan gjennomføres gjennom året, men er langt fra optimal.

Gjennom fokuset som Norges Fiskarlag fikk satt på problemet ved utarbeidelse av handlingsplanen for fisket i sør, og det faktum at det ble gjennomført et utredningsarbeid for fisket i Skagerrak, har vist at det er andre utfordringer både forvaltningsmessig og fiskerimessig i områdene sør for 62° N enn lengre nord.

Norges Fiskarlag mener disse hensynene i større grad må reflekteres i utarbeidelse av nye reguleringsforskrifter for fisket i områder sør for 62° N, kanskje i særlig grad for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Landsstyret

Vedlegg:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013.

Norges Kystfiskarlag har avholdt landsstyremøte 14.mai 2013.

Landsstyrets vedtak oversendes Fiskeridirektoratet som innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013, og man ber direktoratet om å følge opp landsstyremøtets anbefalinger.

Landsstyrets vedtak:

Med bakgrunn i Fiskeri- og kystministerens avgjørelse om ikke å endre minstemålet på sei som forslått i høringsnotat av 12. oktober 2012 vedtok landsstyret i Norges Kystfiskarlag følgende:

Landsstyret mener statsrådets avgjørelse må få som konsekvens at dispensasjonsadgangene for fiske etter sei under minstemål i seinotfisket fjernes. Herunder adgangen til å fiske 3000 tonn sei ned til 35 cm i området mellom 62°N og 66°33N, samt praksisen med å tillate inntil 30% innblanding av undermåls sei i fisket med seinot nord for 62N.

Videre må adgangen til å dispensere fra ristpåbudet i industritrålfisket i Nordsjøen avvikes.

Landsstyret vil understreke at seinotfisket er det eneste fisket der reguleringsmyndighetene bevisst går i mot en biologisk bærekraftig forvaltning. Ovennevnte tiltak anses nødvendig av biologiske hensyn for å sikre seibestanden for fremtiden.

For øvrig vises det til Norges Kystfiskarlags høringsuttalelse av 8. mars 2013 vedr. minstemål på sei sør og nord for 62N, samt Norges Kystfiskarlags reguleringsvedtak av oktober 2012. Herunder krav om stopp av ilandføringen av ubløgget sei.

Videre ber Norges Kystfiskarlag om at bifangstbestemmelsene for pigghå blir gjenstand for ny drøfting i reguleringsmøtet 5. juni. Dette med sikte på å få økt bifangstprosenten for pigghå, og der avregning etter første ledd regnes ut fra samlet fangst i perioden fra og med 1. januar tom 30. juni 2013 og i perioden 1 juli tom 31. des 2013. Videre at denne arten reguleres likt sør og nord for 62°N. Dette fordi man ser at det er vanskelig å overholde bifangsten av pigghå i fiske etter andre arter. Man har altså samme vanskelige situasjon denne sesongen med for stor innblanding av pigghå som bifangst i enkelte områder.

Enstemmig vedtatt.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Bente Myklebust
Saksbehandler

Fiskeri- og kystdepartementet
Fiskeridirektoratet

Vår dato
28.05.2013

Vår referanse
2012/00304-4

Vår saksbehandler
Jan Birger Jørgensen/93044346

Deres referanse

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED ISLAND, GRØNLAND OG JAN MAYEN - AVTALEFORHOLD

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 27.-28. mai d.å. og fattet slikt vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at regulering og gjennomføring av fiske etter lodde ved Island, Jan Mayen og Grønland de siste sesongene har vært preget av betydelig uklarheter og sene avgjørelser om vilkårene for fisket. Dette skyldes i stor grad den måten Island kartlegger og overvåker denne bestanden, samt setter de endelige premissene for fisket. Dette har vært til stor frustrasjon for norske fiskere som forsøker å planlegge avviklingen av loddefiske i dette området.

Det ble avholdt et møte mellom Fiskeri- og kystdepartementet og Norges Fiskarlag 6. mai d.å. hvor rammevilkårene for loddefisket ved Island, Jan Mayen og Grønland ble gjennomgått. Det vises til at det i møtet bl.a. kom fram at Island ut fra biologiske hensyn ønsker å avvikle loddefisket som et høstfiske/vinterfiske. I den forbindelse har de justert på toktvirksomheten med sikte på revidert kvoteanbefaling primo oktober. Havforskningsinstituttet har pr. dato opplyst at ICES sin vurdering av bestanden er en nullanbefaling.

Norges Fiskarlag er kjent med at det skal være et møte på myndighetsnivå mellom Island, Norge og Grønland i september d.å. der trepartsavtalen om lodde står på dagsorden.

Fiskarlaget viser til at trepartsavtalen (pkt 2) tilsier en åpning av fisket 20. juni, gitt en positiv kvoteanbefaling. En dreining av forvaltningsmodellen, inklusive forskningstokt, mot et rent høst/vinterfiske svekker/eliminerer fiske utenom islandsk farvann, og dermed Norges mulighet til å fiske sin kvoteandel. Islands opptreden i loddesaken må også sees i sammenheng med farvannsadgangen norske fiskere har i islandsk sone. I og med at Norge kun kan ta 35% av norsk kvote i IØS, vil et opplegg med kun et høst/vinterfiske medføre at Norge taper 65% av kvoten vi er tildelt gjennom trepartsavtalen.

Norges Fiskarlag mener dette er et klart brudd på loddeavtalen og kan ikke akseptere dette. Fiskarlaget mener imidlertid at dersom Island er villig til å endre adgangsbestemmelsene i IØS og trålforbudet som gjelder for norske fartøy i IØS slik at Norge kan få fiske sin kvoteandel på 8% i IØS, bør norske myndigheter kunne gå inn i drøftelser om et høst/vinterfiskeopplegg.

Norges Fiskarlag ber derfor norske myndigheter så raskt som mulig forsøke å få avklart hvor Island står i spørsmålet om bedret norsk farvannsadgang. Dette gjelder for så vidt også Islands sitt syn på andre bestemmelser knyttet til norsk loddefiske i IØS, som datobegrensningen på 15. februar, ikke

fiske sør for 64°30'N, fartøybegrensning og redskapsbegrensning. Alt dette er begrensninger som hemmer/vanskeliggjør avviklingen av det norske loddefisket i dette området.

Norges Fiskarlag legger til grunn at organisasjonen holdes fortløpende orientert om utviklingen i saken, samt gis adgang til representasjon i eventuelle møter/drøftinger som skal avholdes mellom partene.

Dersom det skulle bli åpnet for et loddefiske kommende sesong 2013/2014 tilrår Norges Fiskarlag at de reguleringsmessige prinsipper i hovedsak bygger på samme mal som siste års reguleringsopplegg.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslagene
Landsstyrets medlemmer
Havforskningsinstituttet
Utenriksdepartementet

Norge Fritids og Småfiskerforbund
v/Lars Kongsvik
Sagstadvei 11
5243 FANA

Sagstad 02.05.2013

Fiskeridirektoratet

postmottak@fiskeridir.no

Til reguleringsmøtet 5. juni 2013

Sak 4/2013

Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2014

På bakgrunn av Norges Fritids og Småfiskerforbund sine innspill i sak 2.2.2 sild og sak 2.2.6 brisling samt sak 2.3.2. torsk i Nordsjøen og Skagerak forventer vi en reell diskusjon av samspillet mellom de nevnte arter i Oslofjorden/skagerak. Vi ber om at Fiskeridirektøren ber HI om å forberede innspill til saken ut fra NFSF sine krav om en reell flerbefandtsforvaltning i området.

Vi ber også om at Fiskeridirektøren ber Direktoratet for Naturforvaltning om å komme med sitt syn på økosystembasert forvaltning i marine områder i Oslofjorden og Skagerak.

Lars Kongsvik
nestleder NFSF

Tom Sollie
leder NFSF

Fiskeridirektoratet
postmottak@fiskeridir.no

22.05.2013

WWFs innspill til Reguleringsmøtet 5. juni 2013

Sak 04/2013 - Økosystembasert forvaltning - diskusjon av prioriteringer for 2014

De norske havområdene har naturverdier i verdensklasse og hvert år strømmer besøkende fra hele verden hit til landet for å oppleve den vakre naturen. Mange av disse områder er også spesielt næringsrike, og dette sammen med de fysiske forholdene, gjør dem spesielt egnet som henholdsvis gyte-, yngle-, hekke- og beiteområder for et stort antall arter.

Norge har som mål om å oppnå en økosystembasert forvaltning av alle våre havområder, og har dette nedskrevet i eksisterende forvaltningsplaner. Økosystembasert forvaltning betyr at miljø og økosystemhensyn overordnes i både prosess og beslutninger i forvaltningen. Det handler ikke kun om å balansere interesser, men å legge de miljøfaglige vurderingene til grunn som premisser for forvaltningen. Et økosystem inkluderer både biotiske og abiotiske faktorer, hvor en ansvarlig forvaltning må fokusere rundt bærekraftige, fornybare ressurser.

Å se økosystemet som en helhet gir oss fordelene ved at forvaltningstiltak kan måles og evalueres på en helt annen måte enn før. Det kan ta bort usikkerheter ved valg av tiltak som kreves for å løse kompliserte miljøspørsmål. Denne innfallsvinkelen for forvaltning av de marine ressursene kan ytterligere optimalisere det langsiktige økonomiske utbyttet av å høste fra havet gjennom revisjoner av forvaltningsstrategier og høstingsregler. Fiskerinæringen høster av fornybare, men ikke utømmelige ressurser i økosystemet, og hvordan næringen opererer spiller derfor en særdeles viktig rolle for å kunne nå målet om økosystembasert forvaltning.

I følge FNs biodiversitetskonvensjon¹ artikkel 2, defineres et økosystem som *"et dynamisk kompleks av planter, dyr og mikro-organismer som i samspill med deres ikke levende miljø utgjør en funksjonell enhet"*. Siden 1992 har det vært en gradvis utvikling i retningen av en holistisk tilnærming til forvaltningen av det fysiske marine miljøet, artene som lever i det, interaksjoner artene imellom og hvordan påvirkning fra våre menneskelige aktiviteter påvirker omgivelsene.

Johannesburg-toppmøtet i 2002² resulterte i en erklæring med målsetning om å innføre en økosystembasert tilnærming til forvaltning av havområdene innen 2010. Vi er i dag i 2013 og fremdeles spriker oppfatningen av hva begrepet "økosystembasert forvaltning" innebærer i mange retninger. Begrepet er utfordrende å fylle med innhold fordi metodeverktøyet til å undersøke og måle interaksjoner mellom miljøet og artene i flere ledd er mer komplisert enn de

¹ FN-konvensjon av 22. mai 1992 om biologisk mangfold

² World Summit on Sustainable Development

bestandsmodeller vi benytter i dag. Vi modellerer heller ikke hele økosystemer enda og om vi hadde gjort det hadde det ikke gitt oss et fulldekkende svar på hvordan vi kan forvalte havet og de ressurser som lever i det på en langsiktig måte. Likevel er det viktig å ha en klar definisjon på hva som skal inkluderes i begrepet «økosystembasert forvaltning» og implementere de ulike faktorene.

Etter FAOs (*Food and Agriculture Organization*) retningslinjer for økosystembasert ressursforvaltning³ kan aktuelle forvaltningsmål være å forbedre helsetilstanden i økosystemet, bygge opp igjen nedfiskede bestander, opprettholde reproduksjonspotensialet til kommersielt utnyttede arter, bevare biologisk mangfold, verne viktige habitat, redusere uønsket bifangst, redusere spøkelsesfiske og/eller redusere uforutsigbarhet og risiko. Det kan også være å forbedre de institusjonelle rammene, utbedre juridiksjonsgrunnlaget, forbedre rammene for beslutninger, tiltak og avgjørelser, utbedre datagrunnlag og statistiske metoder, forbedre forskningskapasiteten og utarbeide helhetlige forvaltningsplaner for definerte marine områder. FAO sine retningslinjer for økosystembasert forvaltning bygger på hovedlinjene i FN-avtalen om fiske på det åpne hav. Det er på disse områdene Fiskeridirektoratet og Reguleringsmøtet kan gjøre de viktigste grepene på veien mot en helhetlig økosystembasert forvaltning av norske havområder.

ICES definerer "økosystembasert tilnærming" som «*en integrert forvaltning av menneskelige aktiviteter basert på kunnskap om økosystemenes dynamikk for å oppnå bærekraftig bruk av varer og tjenester fra økosystemene, og opprettholdelse av økosystemenes integritet*». En tilsvarende definisjon er lagt til grunn i St.meld. nr.12 (2001 – 2002) Rent og rikt hav, kapittel 2.2.3.

Prinsippet om økosystembasert forvaltning finner vi også i Havrettskonvensjonen, der det heter i art. 61 "*når kyststatene fastset kvotar skal dei ta omsyn til relevante miljøfaktorar og at bestandane er gjensidig avhengige av kvarandre*." Prinsippet er også nedfelt i FN-avtalen om fiske på det åpne hav. I Norge er prinsippet nedfelt i forvaltningsplanene for havområdene våre.

WWF mener derfor at Fiskeridirektoratet må bidra sterkere til å sette en helhetlig økosystembasert tilnærming i høysete, basert på vitenskapelige råd fra Havforskningsinstituttet (HI) og Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) som grunnpilar i sine kvoteutarbeidelser for 2014. Videre er det viktig å arbeide videre med å inkludere samspillet i økosystemet artene imellom, da for kommersielle og ikke-kommersielle fiskearter, virvelløse dyr, sjøfugl og marine pattedyr. Å få kunnskap om dette samspillet og å implementere disse i metoden for kvotefastsettelse vil være svært viktig for å sikre bestander og matsikkerhet i et langsiktig perspektiv. Her mener WWF at Fiskeridirektoratet i samspill med Fiskeri- og kystdepartementet må løfte opp og frem forskning innenfor det marine feltet. Samtidig må det sikres god dialog mellom forskningsmiljø, fiskerinæring og interesseorganisasjoner. WWF mener også at et godt internasjonalt samarbeid med andre relevante nasjoner er avgjørende for en helhetlig økosystembasert forvaltning av våre havområder.

³ FAO Technical guidelines for responsible Fisheries, No 4, Suppl. 2

Prioriterte arter for 2014

Målet om at naturlig forekommende arter skal finnes i levedyktige bestander synes oppnådd for mange kommersielle bestander langs norskekysten. Dessverre er ikke like god for alle arter og bestander av vanlig uer, snabeluer, pigghå, håbrann, brugde og blålange, og tildeles blåkveite og kysttorsk er på svært lave nivåer. Kolmulebestanden er i særdeles svak tilstand og dagens fiskeri på makrell (av Norge, EU, Island og Færøyene) påvirker totalbestanden negativt og med et overfiske som en realitet.

WWF ber Fiskeridirektoratet sette følgende arter på lista over prioriterte arter for 2014: *blåkveite, brugde, europeisk flatøsters, europeisk hummer, havmus, håbrann, kolmule, kveite (sør for 62°N), kysttorsk (nord og sør for 62°N), leppefisk, makrell, pigghå, raudåte, snabeluer, stillehavsøsters, storskate, vanlig uer og ål.*

Videreutvikling av tradisjonelle modeller

Metoder som kan bidra med å gi oversikt over både enkeltbestander og deres interaksjoner mellom hverandre blir stadig bedre. Likevel er mange av parametere i modellene usikre med svært mangelfullt datagrunnlag. WWF mener derfor at det vil være viktig å utarbeide beskatningsstrategier for fiskebestandene som bidrar til å holde disse på et nivå der de gir god avkastning på lang sikt og ikke overfiskes. Det er i tillegg viktig å innhente ny kunnskap om bestander og deres grad av interaksjoner mellom hverandre, slik at modellene i fremtiden bidrar til en enda bedre ressursforvaltning. Her må også ikke-kommersielle fiskearter, virvelløse dyr, sjøfugl og marine pattedyr inkluderes.

Merkefiske

WWF ønsker at det etableres et overvåkingsregime for haiartene pigghå, brugde og håbrann, samt storskate. Fiskere som får levende *pigghå, brugde, håbrann ellet storskate* i sine redskaper kan merke disse med små tags og notere ned art, lengde, fangst dato, fangststed og fangstmetode. Fisken slippes så tilbake i vannet. Data innrapporteres til Havforskningsinstituttet (heretter omtalt HI) på månedsbasis. Ved gjenfangst noteres tilsvarende data ned og sendes HI på samme måte. For begge disse tjenester blir fiskeren kompensert økonomisk.

Bestanden av europeisk ål har hatt en brutal nedgang de senere år, og selv om ålen er fredet i Norge tillates fremdeles et forskningsfiske (kalt overvåkingsfiske) på hele 50 tonn ål. Dette overvåkingsfiske er WWF svært kritiske til. Et overvåkingsfiske av en kritisk truet art påfører en allerede liten bestand et ytterligere press og kan være med på å hindre gjenvekst av denne. WWF mener det bør utarbeides et overvåkingsregime som ikke medfører et uttak av ål. Å fange levende ål i ruser og merke disse (merkefiske), for så å slippe de ut i naturen igjen og deretter registrere gjenfangst vil kunne gi data over ålebestanden uten å redusere denne i betydelig størrelse.

Merkefiske omtalt over vil etter WWFs syn være en vinn – vinn situasjon for alle parter:

- Fiskerne får betalt for å gjøre en god jobb, og vil samtidig bidra til å sikre arter for fremtiden slik at disse forhåpentligvis en dag blir forsvarlige å beskutte.
- Forskere får tilgang på ny informasjon som vil være verdifullt i bestandsvurderinger.
- Bestandene av pigghå, brugde, håbrann, storskate og ål vil på sikt kunne gjenoppbygges, som er viktig, både for det marine økosystemet og for fiskerinæringen.

WWF vil samtidig kommentere «Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann og silkehai i 2013»:

- Et forbud mot direkte fiske av pigghå, brugde, håbrann og silkehai må opprettholdes i henhold til dagens lovverk.
- Bifangst av omtalte arter må holdes til et absolutt minimum, og dagens bifangstkvote på 15 % vedrørende pigghå bør endres til "null". Levende bifangst av pigghå, brugde, håbrann og silkehai skal slippes tilbake i havet etter fullført merking som omtalt over.
- Bestemmelsen om ikke å utføre et overvåkingsfiske av pigghå og håbrann opprettholdes.
- Død fangst registreres med antall, vekt og lengde i fangstdagbøker. Eventuelle vevsprøver sendes HI for senere analyse.

Sjøfugl – dramatisk nedgang for mange arter

Norge har 2,9 millioner hekkende par sjøfugl, noe som tilsvarer 17 prosent av verdens sjøfuglbestander. Dette gjør Norge til en "hotspot" for sjøfugl. Spesielt i Nord-Norge hvor 95 prosent av sjøfuglene våre hekker, finnes flere unike sjøfuglområder. Mange av bestandene hekker, og en betydelig andel av den europeiske totalbestanden av artene oppholder seg i Norge hele eller deler av året. Når 25 prosent eller mer av totalbestanden av en art oppholder seg innen for et lands grenser i hele eller deler av året, karakteriseres arten som en ansvarsart for landet. Norge har 17 slike fuglearter og 8 av dem er sjøfugl. Norge har derfor et særskilt ansvar for disse artene og for at forvaltningen skjer innenfor bærekraftige rammer. De siste årene er det gjennomført omfattende dokumentasjon som dessverre viser en alvorlig nedgang i flere viktige bestander av sjøfugl⁴. Mest alvorlig er det for de pelagiske sjøfuglbestandene.

Lomvi (*Uria aalge*), tilstanden for den nordnorske bestanden av er svært alvorlig, og det kan være et tidsspørsmål før arten forsvinner som hekkefugl i mange fuglefjell langs norskekysten.

Lunde (*Fratercula arctica*), bestandsutviklingen de siste fem år har vært negativ for enkelte bestander. Det vises spesielt til koloniene på Anda og Hornøy der hekkesuksessen de siste tre år er under tiltaksgrensen.

Krykkje (*Rissa tridactyla*), bestandsnedgangen er dokumentert over flere år.

⁴ SEAPOP. Sjøfugl i Norge 2010

Sildemåke (*Larus fuscus fuscus*), siden midten av 1970-tallet, har bestanden av nordlig sildemåke gått dramatisk tilbake, og på 1990-tallet var bestanden 10-20 % av hva den var i 1980. Situasjonen for denne underarten er derfor kritisk.

På den norske Rødlista fra 2010 er det 22 arter sjøfugl. Tre av dem er Norges ansvarsarter. Vi har tre sjøfuglarter som er oppført med status «kritisk truet» på fastlands-Norge. I tillegg er det to sjøfuglarter på Svalbard med samme status. Til sammenligning med den forrige rødlista fra 2006 er det flere arter som har fått en mer alvorlig status. 38 prosent av fuglene på rødlista er sjøfugl. WWF mener det er viktig å gjøre store grep i forvaltningen av sjøfugl, ikke minst i fiskeriforvaltningen.

I en tid med uoversiktlige og komplekse problemer for sjøfugl knyttet til klimaet, er det viktigere enn noen gang å ta kontroll over andre menneskeskapt faktorer som påvirker sjøfugl negativt. Ved kvotefastsettinger er det derfor viktig å inkludere næringsgrunnlaget for sjøfugl ved de ulike kommersielle fiskeartene/virvelløse dyrene, og samtidig også å opparbeide kunnskap om hvilke effekter høsting av disse kan utgjøre på andre ikke-kommersielle arter som blant annet sjøfugl er avhengig av. Sjøfugl spiller i seg selv en ubetydelig rolle kommersielt i norsk næringsliv og av den enkle grunn står sjøfuglene i fare for å bli nedprioritert sammenlignet med arter av større kommersielle verdi.

Omfang og konsekvenser av utilsiktet fangst av sjøfugl i fiskeredskaper er dårlig dokumentert, og WWF har påpekt viktigheten å forstå omfanget av problemet i flere år. Fangstestimer basert på antall fugler som tas ombord i fiskefartøyene representerer sannsynligvis et underestimat av det antall sjøfugler som faktisk dør. Kjennskapen til omfang og effekt av bifangst av sjøfugl i norske farvann, ikke minst innen utredningsområdet, er svært begrenset og fragmentarisk. Ettersom det er lite dokumentasjon på omfanget av bifangst av sjøfugl i fiskeredskaper i utredningsområdet, er det også vanskelig å vurdere hvilke konsekvenser bifangst har for sjøfuglbestandene.

Hvert år høstes det 120 millioner tonn fisk fra havet, sjøfuglen tar nesten det tilsvarende, hele 100 millioner tonn, hvorav 40 millioner er fisk. Detaljene i årsaksforholdet mellom uttaket av fisk og mattilgangen for sjøfugl er delvis uklar, men problemet antas å være betydelig. Pelagiske fiskearter som tobis, kolmule, øyepål, sild og brisling og fiskelarver fra disse er viktige for sjøfuglen. Samtidig er det mye som tyder på at disse fiskeartene selv mangler føde, fordi den viktigste arten av dyreplankton - raudåte (*Calanus finmarchicus*) har hatt en stor nedgang, og endret utbredelse i våre havområder. I mange områder har også den mindre næringsrike *Calanus helgolandicus* overtatt *C. finmarchicus* posisjon i økosystemet.

Sammenhengen mellom mattilgang for fugl og bestandsstørrelsen har en rekke dokumenterte tilfeller. Et eksempel er koblingen mellom hekkesuksess hos lundefugl og tilgjengelighet av sild på Røst. Resultatene viser at den avgjørende miljøparameteren som bestemmer hekkesuksess er tilgjengelighet av næringsemner, hovedsakelig sild.

En helhetlig økosystembasert forvaltning krever at vi høster fra overskuddet av naturressursene, ikke at vi justerer elementene i økosystemet etter vår høsting. Det vil si at man skal sørge for tilstrekkelig mat og ressurser til de naturlige delene av økosystemet, og deretter avgjøre høstingsnivå - ikke omvendt. De årlige fiskerikvotene må derfor ta høyde for at det er tilstrekkelig mengde fisk igjen til å snu den dramatiske nedgangen i for mange sjøfuglbestander. Dette gjelder spesielt fiske etter arter av lave trofiske nivåer. Et økt uttak av disse mindre artene kan

gjøre gjenoppbyggingen av andre arter høyere oppe i næringskjedene vanskeligere, og i verste fall umulig.

Bærekraftig høsting i samsvar med forvaltningsmål

Forvaltningsmyndighetene må i større grad sikre at det faktiske uttaket samsvarer med det som er fastsatt i henhold til kvotereguleringene. WWF mener at det er svært viktig med et fortsatt sterkt fokus på ulovlig fiske, utkast/slipping/dumping og uregistrert fangst. Slik WWF ser det er kystvaktens posisjon avgjørende å opprettholde, samtidig som at en ytterligere effektiv overvåking i form av satellitt-tilknyttet CCTV kan styrke arbeidet mot ulovlig fiske.

Miljøeffekter av høstingsvirksomhet som utilsiktet bifangst og skader på bunnhabitater vil i stor grad være bestemt av hvilke redskaper som brukes. Slike påvirkninger kan reduseres ved redskapsreguleringer, redskapsmodifikasjoner, stengte områder og økt innsikt og oppmerksomhet blant fiskere. For bifangst kan mye gjøres ved å benytte mer selektive fiskemetoder og ved periodevis stengning av påvirkede områder.

Sukkertare

På få år har 80 prosent av sukkertaren langs Skagerrakkysten og 40 prosent av sukkertaren langs Vestlandet forsvunnet. Sukkertaredøden leder til omfattende endringer i det økologiske systemet som vil reflekteres i fiskebestandene. At taren spiller mange viktige økologiske roller som blant annet oppvekstområde, skjulested, og CO₂-lager er dokumentert gjentatte ganger og flere forvaltningsinstitusjoner arbeider med problemet.

Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) har arbeidet med sukkertareproblematikken i flere år og gjennomførte sukkertareprosjektet som ble sluttrapportert i 2009. Målet var å få oversikt over omfanget av sukkertarebortfallet og klarlegge hvorfor dette skjedde. I etterkant av dette kartleggingsarbeidet, ble Klif bedt av Miljøverndepartementet (MD) om å samarbeide med andre berørte myndigheter med å foreslå mulige tiltak for å få sukkertaren tilbake. Havforskningsinstituttet (HI) og Norsk institutt for vannforskning (NIVA) har samarbeidet om å beskrive de viktigste påvirkningsfaktorene og områder med dårlig miljøtilstand. Fiskeridirektoratet, Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) og Statens landbruksforvaltning har beskrevet mulige sektorvise tiltak.

Det er foreslått at «top-down» effekter er en viktig årsak til dårlig tilstand for sukkertaren. I løpet av sommerhalvåret er det observert massiv påvekst på taren de siste årene. Påveksten fører til redusert lystilgang for taren og gjør sannsynligvis også taren så tung at den lett rives vekk med mye bevegelse i vannmassene (f.eks ved mekanisk påvirkning fra bølgeaktivitet).

Små krepsdyr og snegl (beitere) vil til en viss grad kunne holde taren ren for påvekst. De siste årene er det imidlertid observert høye tettheter av småfisk, og predasjonstrykket på beiterne kan være betydelig. Økningen i småfisk kan henge sammen med en nedgang i bestander av stor predatorfisk.

Tap av predatorer og top-down effekter er et generelt og globalt problem som ofte kobles til fiskeri (og overfiske). Her nevner vi spesielt kysttorsk og steinbit. WWF ber Fiskeridirektoratet

om ikke å nedprioritere sukkertare i 2014, men derimot om å kartlegge omfanget av forholdene beskrevet over i 2014. Dette for å kunne gjøre riktige økosystembaserte forvaltningstiltak ved reguleringsmøtet i kommende år.

Avslutningsvis

Våre havområders forvaltningsplaner har alle en beskrivelse om å skulle være økosystembaserte, men fremdeles gjenstår en del implementering i praksis. WWF mener at en helhetlig økosystemtilnærming hvor samspill mellom arter kartlegges og implementeres i modeller, et reelt utkastforbud for alle arter – både kommersielle og ikke-kommersielle (med få unntak) – og en klar prioritering av bærekraftige, fornybare ressurser i et langsiktig perspektiv er avgjørende for å sikre fremtidens livsgrunnlag for de arter som finnes i økosystemet i dag, oss mennesker inkludert.

Vennlig hilsen
for WWF-Norge

Karoline Andaur
leder for havmiljøprogrammet
kandaur@wwf.no

Fredrik Myhre
rådgiver, fiskeri & havmiljø
fmyhre@wwf.no

Fiskeridirektoratet

Vår dato
28.05.2013

Vår referanse
2012/00314-23

Vår saksbehandler
Elling Lorentsen/93096583

Deres referanse

UTVIKLINGEN I FISKET - KRAV OM JUSTERINGER AV GJELDENE REGELVERK

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 28. mai 2013 drøftet utviklingen i de forskjellige fiskeriene, og følgende vedtak ble fattet:

TORSK NORD FOR 62°N

«Norges Fiskarlag registrerer at det fra myndighetene sin side er en viss tilbakeholdenhet mot å legge forholdene til rette for at de mindre fartøyene kan få en mulighet til å utnytte tildelt kvantum. Det var positivt at det ble gitt et mindre tillegg til fartøy under 11 meter i lukket gruppe, men utviklingen i fisket etter denne tiden viser at endringen kom sent, og var for lav til at fartøy kunne ha nødvendig fisketakt.

Oppfisket kvantum registrert på fersfiskbonus-ordningen viser også at fisketakten er lav de siste ukene.

Norges Fiskarlag mener det er nødvendig å foreta ytterligere endringer i gjeldende regulering av fisket etter torsk for fartøy i lukket gruppe, for å sikre at de fartøyene som tilhører de forskjellige gruppene gis en rimelig mulighet til å fiske tildelt kvantum nå.

Norges Fiskarlag krever derfor at det snarest (fra og med begynnelsen av juni 2013) åpnes for et fritt fiske for fartøy under 11 meter i lukket gruppe. For fartøy over 11 meter gis det et kvotetillegg på 10% fra samme tidspunkt. Dette er nødvendig for at flere fartøy skal kunne få utnytte bonusordningen som ble innført inneværende år.

Bonusordningen der fartøyene får beholde 20 % av den torsken som tas i fangstene samtidig økes til 30 %. Dette vil bidra til bedre utnyttelse av ordningen, samtidig som flere kan finne det lønnsomt å fortsette fiske etter andre arter.»

FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 2013.

«Norges Fiskarlag ba i brev av 18. april 2013 Fiskeri- og kystdepartementet umiddelbart rette henvendelse til ICES for å få evaluert grunnlaget for kvoteberegningen for årets kvote, og å få vurdert om det kunne settes en høyere kvote i 2013.

Fiskeri- og kystdepartementet besvarte henvendelsen 7. mai 2013, og viste her til at det ikke ville være grunnlag for å øke bestandsuttaket, ettersom det antas at det er sterke årsklasser på vei ut.

Situasjonen for havfiskeflåten er med dette blitt vanskeligere, da reguleringene ble endret tidlig på året fra å være et maksimalkvotefiske til å være et fiske der det enkelte fartøy bare kan fiske den garanterte kvoten. For flere av fartøyene medførte denne endringen at fartøyene får problemer med å utnytte andre arter, da det forekommer betydelig innblanding av hyse i store områder.

Norges Fiskarlag krever derfor at det kvantum hyse som fortsatt ikke er tildelt fra tredjelandsavsetningen straks fordeles til flåten. Dette vil gi et marginalt, men viktig tilleggskvantum for fartøyene.

I lukket gruppe konvensjonelle kystfiskefartøy er oppfisket kvantum ca 3 000 tonn lavere i 2013 enn i 2012. Det er særlig fartøy i gruppene 15 meter til 20.99 meter og 21 meter og over som har landet et lavere kvantum så langt i 2013. For fartøy under 11 meter og for fartøy mellom 11 meter og 14.99 meter er oppfisket kvantum så langt i 2013 omtrent på samme nivå som i 2012.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det allerede nå vurderes en liberalisering av hysereguleringen for fartøy under 500 m³, slik at fartøy som har mulighet til å fiske et større kvantum hyse nå, gis slik mulighet.

TORSK SØR FOR 62° N

«Norges Fiskarlag finner det positivt at fiskerimyndighetene med virkning fra 7. mars d.å. økte innblandingsprosenten for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak slik at de kan ha inntil 25% bifangst av torsk i de enkelte fangster og ved landing. Kravet om at bifangsten skal avregnes knyttet til de enkelte fangster og ved landing skaper imidlertid fortsatt problemer for kunne utøve et hensiktsmessig blandingsfiskeri for disse fartøyene, og Fiskarlaget anmoder derfor på nytt om at avregningen må baseres pr. uke og ved landing.»

FISKET ETTER PIGGHÅ, BLÅLANGE OG ÅL MM.

«Norges Fiskarlag beklager at Fiskeridirektoratet og Fiskeri- og kystdepartementet så langt ikke har vært på lag med næringen for å sikre en bedre kunnskap om enkelte arter som regnes som marginale i norsk fiskeri, men som er svært viktig i områder der det bare kan drives et blandingsfiskeri.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper sør for 62° N, har mistet muligheten til å fangste flere arter. Paradokset er at selv om det hevdes at de samme artene er gått tilbake, kanskje også er klassifisert som utryddingstruet, så registrerer fiskerne ikke det samme. For både pigghå, blålange og ål, oppleves situasjonen helt annerledes enn det som beskrives fra forskerne.

Norges Fiskarlag vil også vise til uttalelser i forbindelse med framleggelse av «Helhetlig forvaltningsplan for Nordsjøen og Skagerrak», hvor blant annet fiskeriministeren har uttalt at fiskeriene skal tas vare på. Dersom dette skal lykkes må det skaffes mer kunnskap om hva som reelt fangstes i områdene. Her kan fiskerne bidra i mye større grad enn det som hittil har vært akseptert fra både forvaltning og myndighetene. Ved diskusjon om framtidig opplegg for fisket

etter pigghå, var også forskerne enige med næringen om at et visst fiske ville gi svært viktig informasjon om bestandsutviklingen.

Dessverre hadde hverken Fiskeridirektoratet eller Fiskeri- og kystdepartementet tro på en slik løsning, noe som medførte at fartøyene som fisker med konvensjonelle redskaper kun er henvist til en innblandingsordning for pigghå. Dette er en løsning som gjør at fisket kan gjennomføres gjennom året, men er langt fra optimal.

Gjennom fokuset som Norges Fiskarlag fikk satt på problemet ved utarbeidelse av handlingsplanen for fisket i sør, og det faktum at det ble gjennomført et utredningsarbeid for fisket i Skagerrak, har vist at det er andre utfordringer både forvaltningsmessig og fiskerimessig i områdene sør for 62° N enn lengre nord.

Norges Fiskarlag mener disse hensynene i større grad må reflekteres i utarbeidelse av nye reguleringsforskrifter for fisket i områder sør for 62° N, kanskje i særlig grad for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi til: Medlemslaga
Landsstyret

Vedlegg:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013.

Norges Kystfiskarlag har avholdt landsstyremøte 14.mai 2013.

Landsstyrets vedtak oversendes Fiskeridirektoratet som innspill til reguleringsmøtet 5. juni 2013, og man ber direktoratet om å følge opp landsstyremøtets anbefalinger.

Landsstyrets vedtak:

Med bakgrunn i Fiskeri- og kystministerens avgjørelse om ikke å endre minstemålet på sei som forslått i høringsnotat av 12. oktober 2012 vedtok landsstyret i Norges Kystfiskarlag følgende:

Landsstyret mener statsrådets avgjørelse må få som konsekvens at dispensasjonsadgangene for fiske etter sei under minstemål i seinotfisket fjernes. Herunder adgangen til å fiske 3000 tonn sei ned til 35 cm i området mellom 62°N og 66°33N, samt praksisen med å tillate inntil 30% innblanding av undermåls sei i fisket med seinot nord for 62N.

Videre må adgangen til å dispensere fra ristpåbudet i industritrålfisket i Nordsjøen avvikes.

Landsstyret vil understreke at seinotfisket er det eneste fisket der reguleringsmyndighetene bevisst går i mot en biologisk bærekraftig forvaltning. Ovennevnte tiltak anses nødvendig av biologiske hensyn for å sikre seibestanden for fremtiden.

For øvrig vises det til Norges Kystfiskarlags høringsuttalelse av 8. mars 2013 vedr. minstemål på sei sør og nord for 62N, samt Norges Kystfiskarlags reguleringsvedtak av oktober 2012. Herunder krav om stopp av ilandføringen av ubløgget sei.

Videre ber Norges Kystfiskarlag om at bifangstbestemmelsene for pigghå blir gjenstand for ny drøfting i reguleringsmøtet 5. juni. Dette med sikte på å få økt bifangstprosenten for pigghå, og der avregning etter første ledd regnes ut fra samlet fangst i perioden fra og med 1. januar tom 30. juni 2013 og i perioden 1 juli tom 31. des 2013. Videre at denne arten reguleres likt sør og nord for 62°N. Dette fordi man ser at det er vanskelig å overholde bifangsten av pigghå i fiske etter andre arter. Man har altså samme vanskelige situasjon denne sesongen med for stor innblanding av pigghå som bifangst i enkelte områder.

Enstemmig vedtatt.

Med vennlig hilsen
Norges Kystfiskarlag

Bente Myklebust
Saksbehandler

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Bergen, 8. mai 2013

Att.: Fiskeridirektøren

E-post: postmottak@fiskeridir.no

SAK 6/2013- EVENTUELT- BRUKERVENNLIGE NETTSIDER & UTARBEIDELSER AV APS

Pelagisk Forening takker for det gode arbeidet Fiskeridirektoratet gjør med å informere næringsutøverne.

Pelagisk Forening har likevel mottatt henvendelser fra sine medlemmer som mener det er behov for forenklete og mer brukervennlige nettsider hos Fiskeridirektoratet. Tilgangen på informasjonen bør være mer tilrettelagt utøvelsen av det enkelte fisker, hvis den skal fungere optimalt i fiskernes virke.

Tilbakemeldinger går i hovedsak på at informasjonen ikke er lett tilgjengelig, dels grunnet at søkemotoren ikke finner søkene. J-meldinger oppfattes og som kompliserte, uoversiktlige og det er ønskelig med en forenklet framstilling.

Vi mener det er behov for at reguleringer, med tanke på områdebegrensninger, tidsbegrensninger, døgn-tidsbegrensninger, stengte felt, aktsomhetsområder, trålforbudssoner, vernede korallområder, størrelsesbegrensede områder, og så videre, presenteres elektronisk i en samlet form. Dette slik at næringsutøverne lettere kan få oversikt over totaliteten av regelverket.

Ideelt burde informasjonen kunne lastes ned for hver enkelt art, det vil si tobis, lodde osv. Slike begrensninger bør kunne åpnes og bli korrekt presentert på kartplotteren.

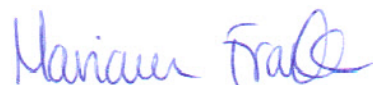
Pelagisk Forening håper Fiskeridirektoratet kan ta med seg dette i videreutviklingen av deres hjemmesider og/eller andre data applikasjoner.

Med vennlig hilsen

Pelagisk Forening/Pelagisk Servicekontor As

Torstein Solem
Daglig leder

Mariann Frantsen
Rådgiver